SENTINȚĂ
în numele Legii

17 iunie 2024 **or. Căușeni**

Judecătoria Căușeni (sediul central)
Instanța de judecată, având în componența sa:

Președintele ședinței, judecător NEGRU Nicolae
Grefieri GROZA Sabina și STEFANIUC Maria
Cu participarea:
Acuzatorului de stat AGAPIE Lilia
Apărătorului DEMIAN Grigore
Inculpatului LUCA Ivan
Părții vătămate BUNDUCHI Angela

a examinat în ședință de judecată publică, în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui

Luca Ivan* **,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al R. Moldova, locuitor al satului *****, raionul Căușeni, divorțat, fără persoane la întreținere, supus militar, cu studii medii, neangajat în câmpul muncii, cu antecedente penale stinse, la evidența medicului narcolog și/sau psihiatru nu se află,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei în instanța de judecată: din 29.04.2024 până la 17.06.2024.

Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Acuzatorul de stat, în cadrul dezbaterilor judiciare a pledat pentru recunoașterea inculpatului Luca Ivan vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis, cu suspendarea executării pedepsei în baza art.90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 4 ani, fără aplicarea amenzii.

Apărătorul Demian Grigore în interesele inculpatului Luca Ivan, a indicat că, acesta a recunoscut vina integral, se căiește sincer de cele săvârșite, promite că se va corecta și că nu va mai comite alte infracțiuni, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, respectiv, sunt mai multe circumstanțe atenuante în privința acestuia și solicită să fie aplicată pedeapsa conform cerințelor acuzatorului de stat.

Inculpatul Luca Ivan a comunicat că se căiește de cele săvârșite și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, cu suspendare executării acesteia.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Luca Ivan, la data de 08.03.2024, aproximativ la orele 01:30, în mod deschis, în prezența Adrianei Bunduchi și Angelei Luca, a pătruns în ograda gospodăriei ultimei, de unde, prin amenințare cu răfuială fizică, a sustras în mod deschis o găină în valoare de 150 lei, ce aparținea lui Luca Angela, locuitoare a satului *****, raionul Căușeni. La cerințele Angelei Luca de a înceta acțiunile sale, Luca Ivan nu a reacționat, realizându-și până la capăt scopul infracțional, astfel, prin acțiunile sale, ultimul a pricinuit părții vătămate o pagubă materială în valoare totală de 150 lei.
2. Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Luca Ivan ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal, cu calificativul, jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.
3. În ședința preliminară, inculpatul Luca Ivan, fiind asistat de apărătorul Demian Grigore, a înaintat instanței o cerere prin care și-a recunoscut integral și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu solicită administrare de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364[1] Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptelor incriminate.
4. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz,

instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că, fapta incriminată există și constituie o infracțiune, a fost săvârșită de inculpat, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea normelor procedurale și fără lezarea drepturilor și libertăților fundamentale ale inculpatului.

5. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364[1] Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute de lege, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.

6. În acest sens, instanța precizează că nici litera, nici spiritul art.6 din Convenție nu împiedică o persoană să renunțe de bunăvoie la garanțiile unui proces echitabil în mod expres sau tacit, dar înainte să se considere că un acuzat a renunțat implicit, prin comportamentul său, la un drept important din perspectiva art.6, trebuie să se stabilească faptul că putea să prevadă în mod rezonabil consecințele actelor sale (a se vedea cauza Hermi împotriva Italiei (MC),§74; cauza Sejdovic împotriva Italiei (MC), §87), iar la caz, inculpatul a înaintat o cerere autentică în acest sens, a susținut-o în prezența unui apărător desemnat, fiind notificat inclusiv despre consecințele examinării cauzei în procedură simplificată.

7. În asemenea condiții, prin încheierea protocolară a instanței de judecată din 05.06.2024, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală.

8. Inculpatul Luca Ivan, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.

9. Astfel, inculpatul a declarat că, fiind în stare de ebrietate, a intrat în ograda gospodăriei lui Bunduchi Angela și a prins o găină, i-a rupt capul și l-a aruncat. Toate acestea le-a văzut Bunduchi Angela, după care aceasta a ieșit din curtea casei și a plecat.

10. Pe lângă faptul că inculpatul a recunoscut faptele incriminate, vinovăția acestuia se mai confirmă prin probele administrate în faza de urmărire penală, recunoscute și acceptate de către inculpat, și anume:

- Declarațiile părții vătămate Luca (Bunduchi) Angela, care a declarat că, în perioada de timp cuprinsă între anul 2019 până în 2023, a fost căsătorită cu Luca Ion. Poate spune că, când s-a căsătorit Luca Ion își ispășea pedeapsa cu

închisoarea. Când Luca Ion a fost eliberat, din motiv că permanent făcea scandaluri, o agresa fizic, a hotărât să divorțeze de acesta. Cu Luca Ion a locuit la partea vătămată în domiciliu aproximativ trei luni de zile, până în luna aprilie a anului 2023, după care a dat la divorț și dânsul a plecat din casa sa. Dânsa are o fiică pe nume Adriana care lucrează la Fujikura și care revine acasă de la serviciu aproximativ pe la orele 01:30. La data de 08.03.2024, aproximativ la orele 01:30, dânsa aflându-se acasă a fost telefonată de către fiica Adriana, care i-a spus să iasă afară, deoarece cineva umblă pe la ei prin ogradă. Atunci dânsa repede a ieșit afară, deodată s-a gândit că acesta trebuie să fie Luca Ion, care anterior a mai pătruns la ea în gospodărie. Fiica a început să o cheme, la care i-a spus că nu poate veni spre dânsa din motiv că Luca Ion poate fi în ogradă. Atunci, fiica a aprins lanterna și a intrat în ogradă, când a lumina spre beciul gospodăriei, a strigat la dânsa „mama uite el e aici". Când fiica a strigat, Luca Ion a ieșit de lângă beci și s-a repezit spre fiica Adriana să o lovească, vorbind necenzurat în adresa ei și zicând că o va omorî. Fiica Adriana a fugit într-o parte de Luca Ion, la care acesta s-a îndreptat spre poartă și a ieșit în stradă. Fiica Adriana a alergat după dânsul și a încercat să închidă poartă. Tot în acel moment, a observat jos o găină fără cap, zicându-i despre acest lucru. Tot atunci, văzând acea găină, fiica a spus că va suna la poliție, la care în același timp Luca Ion s-a repezit înapoi spre poartă, menținând verbal fiica cu răfuială fizică. Fiica Andriana, speriindu-se a fugit de la poartă, iar Luca Ion intrând în ogradă a ridicat găina de jos și a luat-o plecând într-o direcție necunoscută. Personal nici dânsa și nici fiica ei nu i-au spus nimic când dânsul a luat găina, deoarece îi era frica de această persoană. Despre găina pe care acesta a sustras-o poate spune că dânsa a procurat găinile împreună cu fiica Adriana, în perioada în care deja nu mai locuia cu Luca Ion. Despre găina sustrasă poate spune că aceasta valorează 150 lei. După ce Luca Ion a sustras găina și a plecat într-o direcție necunoscută, dânsa a telefonat la serviciul 112 și a solicitat intervenția poliției. La venirea polițiștilor a verificat anexa unde ține păsările și a depistat că lăcata de la acaretul cu păsări era deteriorat, iar jos prin ogradă era sânge. Presupune că Luca Ion a pătruns pentru a sustrage găina de la ea din gospodărie, tăindu-i capul la fața locului, pentru ca aceasta să nu facă gălăgie. Poate spune că se teme de Luca Ion, deoarece acesta este foarte agresiv, cât a locuit cu acesta dânsul a agresat-o fizic de mai multe ori, o amenință telefonic cu omorul și dânsul deja de mai multe ori pătrunde la ea în gospodărie pentru a sustrage păsări (f.d.22-25);

- Declarațiile martorului Bunduchi Adriana, care a declarat că, la data de 08.03.2024, aproximativ la ora 01:30, se întorcea acasă de la serviciu. Când s-a apropiat de casa sa, a văzut în ogradă o lumină de la lanternă. Văzând lumina, inițial, a strigat la mama, deodată s-a gândit că mama a ieșit să o întâlnească. Însă, când a strigat-o, lumina s-a stins și atunci și-a dat seama că cineva străin e la dânșii în ogradă. Dânsa a telefonat-o pe mama sa Angela și i-a spus că cineva e în ogradă. Când mama a ieșit afară și a aprins lumina în ogradă, a intrat și dânsa și luminând cu lanterna l-a observat lângă beciul casei pe Luca Ion, care este fostul soț al mamei. Văzându-l pe acesta, dânsa a strigat la mama „Mamă uite el este aici", la care Luca Ion s-a repezit spre ea și a încercat să o lovească, vorbind în adresa ei necenzurat, dânsa s-a ferit într-o parte, la care Luca Ion inițial a ieșit în stradă. Ea a mers din urma lui să închidă repede poarta, însă, când a încercat să închide poarta, dânsul s-a întors repede spre ea și s-a repezit iar încercând să o lovească, totodată, amenințând-o că o va omorî, văzându-l că se repede spre ea, a fugit iar în ogradă spre mama. Atunci, dânsa a strigat la Luca Ion că cheamă poliția și tot în acel moment a văzut cum Luca Ion a ridicat de jos din ogradă o găină, care era deja fără cap, a luat găina și a ieșit din ogradă plecând într-o direcție necunoscută. Poate spune că Luca Ion este o persoană foarte agresivă și periculoasă, mai ales când e în stare de ebrietate, din ce motiv îi era frică foarte tare de acesta și practic nici nu i-a spus nimic (f.d.26-28);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu anexă tabel ilustrativ, acțiune procesuală efectuată la 08.03.2024, în cadrul căreia a fost cercetat domiciliul lui Luca (Bunduchi) Angela, situat în s. *****, r-nul Căușeni (f.d.7-11).

11. Instanța atestă că aceste probe au legătură cu cauza penală, influențează asupra soluționării cauzei penale și prin informațiile pe care le conțin, sunt necesare justei soluționări a acesteia, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că, inculpatul Luca Ivan a comis jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe.

12. Conform prevederilor art.6 alin.(1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

13. Potrivit art.8 Cod de procedură penală și art.21 din Constituția Republicii

Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție. La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

14. Art.101 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală prevede că, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinent concludenții, utilității și veridicității ei, iar toate probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

15. Conform art.384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

16. În corespundere cu art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

17. Instanța mai notează că sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

18. Astfel, la caz, instanța de judecată constată că, în privința inculpatului a fost pornită și desfășurată urmărirea penală cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.

19. La fel, prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin rechizitoriul întocmit.

20. Conform art.51 alin.(1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală,

reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

21. În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art.52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

22. Instanța de judecată notează că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art.187 Cod penal constituie relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile.

23. Obiect material al sustragerii sau altor infracțiuni contra patrimoniului se consideră bunurile, care la momentul săvârșirii infracțiunii nu-i aparțin făptuitorului, nu sunt proprietate a lui și care se pot afla atât în posesia proprietarului cât și în posesia altor persoane, cărora li s-au transmis în folosință aceste bunuri. Aceste obiecte le reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

24. De asemenea instanța de judecată reține că, gradul prejudiciabil al infracțiunilor contra patrimoniului decurge din însăși natura valorilor sociale vătămate sau periclitate.

25. Raportând la caz, reieșind din declarațiile părții vătămate Bunduchi Angela, instanța reține că obiect material al infracțiunii cercetate îl constituie bunul sustras de la persoana în cauză, și anume – o găină, a cărei valoare o estimează la 150 lei.

26. Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.187 Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv, 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis de comitere. În același timp, latura obiectivă a jafului se realizează prin sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

27. Sustragerea bunurilor altei persoane constă în scoaterea fizică a bunului din sfera de stăpânire a persoanei în posesia sau deținerea căreia se afla acel bun și trecerea lui în sfera de stăpânire a făptuitorului. Sustragerea deschisă a averii persoanei se consideră fapta ce se derulează în prezența proprietarului sau altui posesor, ori în prezența unor persoane străine, făptuitorul fiind conștient ca persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiuni lor lui, indiferent de faptul că ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

28. Jaful se consideră consumat dacă averea a fost sustrasă și infractorul are o

posibilitate reală de a o folosi sau dispune de ea la dorința sa, ceea ce în cazul examinat s-a realizat, inculpatul după comiterea infracțiunii având posibilitate să utilizeze bunul sustrase de la partea vătămată.

29. De asemenea, instanța reține ca întemeiată și încadrarea juridică a infracțiunilor prin prisma normei agravante, prin „pătrundere loc pentru depozitare", în speţele în care li se incriminează acestora agravanta nominalizată, ori un loc de uz comun, care la momentul comiterii infracțiunii este închis și nesusceptibil de intrare pentru terți, ograda casei, denotă același spațiu privat, la pătrundere în care făptuitorul a manifestat buna-știință că pătrunde pe un teritoriu străin.

30. În același timp, în speța examinată se impune a fi specificat și jaful „cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe", că drept violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea victimei se consideră vătămări neînsemnate (care nu au generat o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile, nici pierderea capacității de muncă, ce rezultă din pct.74 din Regulamentul de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, aprobat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.99 din 27.06.2003, modificat prin Ordinul Ministerului Sănătății nr.654 din 16.08.2011) sau aplicarea intenționată de lovituri ori săvârșirea altor acțiuni violente care au cauzat o durere fizică (art.78 alin.(1) Cod contravențional), dacă aceste acțiuni nu au creat pericol pentru viața și sănătatea victimei.

31. Subiectul infracțiunii de sustragere deschisă a bunurilor altei persoane este persoana fizică responsabilă, care la data comiterii infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.

36. Latura subiectivă a jafului se caracterizează prin intenție directă și scop de profit, de a obține avantaje materiale. Este necesar ca scopul cerut de lege să existe în momentul săvârșirii faptei.

32. În consecință, în speța dedusă judecății, în cadrul ședinței de judecată instanța a stabilit vinovăția inculpatului dincolo de orice îndoială rezonabilă, iar în consecință, va emite o sentință de condamnare în privința acestuia.

33. Or, din probele enunțate, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării, conform propriei convingeri, formate în rezultatul examinării sub toate aspectele, în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată constată vinovăția inculpatului Luca Ivan pe deplin dovedită și acțiunile lui se încadrează în baza art.187 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal, după semnele calificative: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în loc pentru depozitare, cu amenințarea aplicării unei asemenea violenței.

34. Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut-o, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art.80[1] Cod penal, care prevede că, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.
35. Potrivit art.75 alin.(1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a codului penal.
36. Astfel, pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
37. Instanța mai relevă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț fată de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
38. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

39. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.
40. Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
41. Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.
42. Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(2) Cod penal, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.
43. Prin urmare, aplicând prevederile art.80[1] alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art.187 alin.(2) Cod penal, cu care va opera la stabilirea pedepsei, și anume, cu închisoare de la 3 ani și 9 luni la 5 ani și 3 luni și amendă în mărime de la 637,5 la 1012,5 unități convenționale.
44. Instanța mai notează că la stabilirea pedepsei instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art.75 Cod penal, anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunilor săvârșite, care se califică de art.16 alin.(4) Cod penal, ca infracțiune mai gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în conformitate cu art.80[1] alin.(1) Cod penal, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul și motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.
45. În speță, reieșind din materialele cauzei se reține că, inculpatul Luca Ivan este în vârstă de 46 de ani, este cetățean al Republicii Moldova, este divorțat, nu are persoane la întreținere, cu studii medii, nu este angajat, cu antecedente penale stinse, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru.
46. În conformitate cu prevederile art.76 și 77 Cod penal, de către instanța de judecată circumstanțe atenuante sau agravante în sarcina inculpatului nu au fost identificate.

47. Totodată, instanța nu poate recunoaște în calitate de circumstanță atenuantă recunoașterea vinovăției de către inculpat, întrucât, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate conform art.364[1] Cod de procedură penală, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
48. Instanța de judecată mai remarcă faptul că principalele elemente de care judecătorul, trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.
49. Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei s-au valorificat anume în această ordine, fiindu-i stabilit inculpatului corect termenul de pedeapsă în cuantumul nominalizat în dispozitivul sentinței.
50. La caz, instanța de judecată, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul său în viața socială, precum și cel înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că inculpatului urmează a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea pedepsei complementare cu amendă.
51. Totodată, conform art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.
52. Astfel, în speță, instanța de judecată consideră că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc fără izolarea sa de societate, cu aplicarea pedepsei prin prisma art.90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani și neexecutarea pedepsei aplicate cu condiția ca în termenul de probațiune inculpatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și respectarea condițiilor termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i se va acorda, obligându-l totodată ca în corespundere cu prevederile art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul

organului competent.
53. În acest sens, reieșind din personalitatea inculpatului Luca Ivan, instanța de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse, ar fi prea severă și lipsită de indulgență în raport cu circumstanțele cauzei, găsind astfel de cuviința că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane.
54. Într-un alt context, în corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) Cod de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventive ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
55. La rândul său, potrivit art.395 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
56. Totodată, instanța relevă că, conform art.329 alin.(1) Cod de procedură penală, la judecarea cauzei, instanța, din oficiu sau la cererea părților și ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.
57. Instanța constată că, potrivit art.175 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, constituie măsuri preventive măsurile cu caracter de constrângere orientate în scopul asigurării de către instanță a executării sentinței.
58. Reieșind din conținutul art.178 alin.(2) Cod de procedură penală, obligarea de a nu părăsi țara constă în îndatorirea impusă inculpatului de către instanța de judecată de a nu părăsi țara fără încuviințarea organului care a dispus această măsură, precum și în îndeplinirea altor obligații prevăzute la alin.(1) din același articol.
59. Astfel, instanța statuează că până când sentința va deveni definitivă, se va aplica în privința inculpatului Luca Ivan, măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara.
60. În conformitate cu prevederile art.art.340, 364[1], 384-389, 392-395, 397 și 437 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, instanța de judecată,

HOTĂRĂȘTE:

Luca Ivan **,*** născut la *****, se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit. d) și e) Cod penal, se condamnă în baza acestei Legi și, cu aplicarea art.80[1] alin.(1) Cod penal, i se stabilește o pedeapsă sub

formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fără aplicarea amenzii.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Luca Ivan, se suspendă condiționat pe un termen de probațiune de 4 (patru) ani și nu va fi executată dacă în perioada fixată condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și respectarea condițiilor termenului de probațiune, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art.90 alin.(6) lit. a) Cod penal, se obligă Luca Ivan ca în perioada de probațiune fixată să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei de către inculpat se va asigura de către organul de probațiune în a cărui rază teritorială se află domiciliul condamnatului.

Până la intrarea sentinței în vigoare în privința inculpatului ***Luca Ivan *****,*** născut la *****, se aplică măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi țara, apoi măsura se va revoca de drept.

Sentința poate fi atacată în ordine de recurs la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, în termen de 15 zile de la data pronunțării sentinței.

Președintele ședinței
Judecător **NEGRU Nicolae**